

OCR:

Библиотека святоотеческой литературы

<http://orthlib.ru>

(с. 128)

Чинъ ѿ панагін,

бываемый во ѿбѣтелехъ по всѣмъ днѣ

По ѿпѣстѣ бж҃еественныхъ литургін, ѿходитъ настоѣтель, ѿ братіи

послѣдующимъ по немъ двѣ двѣ, ѿ глаголютъ ѿаломъ рѣд:

Вознесѣ та, бж҃е мой, цр҃ю мой: ѿ кончанѣ бывшѣ ѿаломѣ,

глаголемъ млтвѣ трапѣзы: Ѿче нашъ: Слава, ѿ нынѣ: Гд҃и

помнѣи, трѣжды. Бл҃гословѣ.

Настоѣтель ѿнѣ сц҃енникъ, держай чредѣ, глаголетъ:

Хр҃тѣ бж҃е, бл҃гословѣ гв҃стїе ѿ пнтїе рабѣмъ твоимъ, гакѣ стѣ сѣи

всегда, нынѣ ѿ прїснѣ, ѿ во вѣки вѣкѣмъ, амѣнь. (с. 129)

ѿ часть, ѿнѣ просфорѣ ѿмѣща възношенѣ быти, влагѣтсѣ въ

панагїаръ, ѿ стоитъ на оустрѣономъ мѣстѣ. ѿ по вкдшенїи,

творѣнїи сдѣженїе глаголетъ стїхъ:

Млтвами стѣхъ ѿтѣцъ нашихъ, гд҃и и҃исе хр҃тѣ бж҃е нашъ,

помнѣи насъ.

ѿ мы: Амѣнь.

ѿ востѣвше глаголемъ:

Бл҃гословѣнъ бг҃ъ, млѣи ѿ пнтѣи насъ ѿ юности нашеѣ, даѣи

пнцѣ вѣлѣкой плѣти: ѿполни радѣсти ѿ весѣлїѣ сердца нашѣ, да

всегда вѣлѣкое доволѣство ѿмѣще, прензѣвѣлѣдемъ во вѣлѣкое дѣло

бл҃гоѣ, во хр҃тѣ и҃исѣ гд҃ѣ нашемъ: сѣ нѣмже тебѣ слава подобѣетъ,

державѣ, чѣсть ѿ поклонѣнїе бо стѣмъ дѣомъ, во вѣки, ѿмѣнь.

**Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ стѣмъ, слава тебѣ црѣ, ѿкѡ дѣмъ ѣсѣ
намъ (с. 130) брѣшна въ весѣлїе: ѿполнѣ намъ ѿ дѣа стѣмъ, да
ѡбращѣмъ предѣ тобою бѣгодѣннѣ ѿ непостѣдннѣ, ѣгда воздѣнн
комѣждо по дѣломъ ѣгѡ.**

Слава, ѿ нынѣ:

**Гдѣ помѣлѣннѣ, трѣжды. Бѣгословѣ. ѿ положѣннѣ поклоннѣ, хотѣннѣ
возвысѣннѣ прѣстѣннѣ, глаголѣтѣ сѣце:**

Бѣгословѣннѣ мѣ, ѡтцы свѣтнѣ, прѣстѣннѣ мѣ грѣшномѣ.

ѿ мѣ: Бѣ прѣстѣннѣ тѣ, ѿ помѣлѣтѣ тѣ.

**ѿ прѣмъ чѣсть крайнннѣ прѣсты рѣкѣ, возвышѣтѣ ѿ мѣмъ надѣ
ѡбразомъ стѣмъ трѣцы, глаголѣ велеглѣннѣ:**

Велѣннѣ ѿ мѣ.

Настѡтѣль, ѿнѣ ѣрѣннѣ чреднѣннѣ:

Стѣмъ трѣцы.

ѿ прѣносѣ надѣ ѡбразѣ бѣцы, крѣтовѣдннѣ знѣменѣтѣ, глаголѣ:

Прѣстѣмъ бѣце, помѣннѣ намъ. (с. 131)

ѿ мѣ:

Тоѡ мѣтѣмнѣ, бѣже, помѣлѣннѣ, ѿ спѣннѣ намъ.

ѿ глаголѣмъ:

**Бѣжнѣмъ тѣ всѣ рѣднѣ бѣце дѣбо, въ тѣ бо невѣстнѣмнѣ хрѣтѣсѣ бѣ
намъ вмѣстнѣннѣ бѣгословѣ. бѣжѣннѣ ѣсѣмъ ѿ мѣ, прѣдѣтѣльствѣ
тѣ ѿ мѣ: дѣннѣ бо ѿ нѣцѣ мѣлннѣмъ ѡ намъ. тѣмъ воспѣвѣюще
вопѣмъ тѣ: радѣннѣ бѣгодѣтннѣ, гдѣ сѣ тобою.**

Тѣже поѣмъ:

Достойно ѣсть, ѿкъ воистинно, бж҃ити тлѣ бж҃ѣ, приноблженноу
и пренепорочноу, и мѣрь бг҃а нашегѡ.

Чтнѣйшоу херувїмъ, и славноѣйшоу безъ сравненїа серафїмъ, безъ
нстлѣнїа бг҃а слова рождшоу, сщ҃ю бж҃ѣ тлѣ величїемъ. (с. 132)

**И по ѣже причастїица всѣмъ, глаголетъ настоѣтель, или
сщ҃енникъ:**

Во многїа мѣтвы пречтѣа бл҃гцы нашеа бж҃ы и принодѣбы мр҃їи.

И мы:

Тоѡ мѣтвами, бж҃е, помнѣи и спсѣ насъ.

Сщ҃енникъ:

Мѣтвы и цѣдръ гд҃ь, пицѣ даде боѡщымъа ѣгѡ, и правда ѣгѡ
пробывлетъ въ вѣкъ вѣка.

Таже:

Возвеселѣхъа ѡ рекшнхъ мнѣ: въ домъ гд҃нь поїдемъ. Стоѡще
бѡхѣ ногн наша во дворѣхъ твоихъ, іерлїме. Іерлїмъ знждемый
ѿкъ градъ, ѣмѣже причастїе ѣгѡ въспѣ. Тамъ бо въздоша
кѡлѣна, кѡлѣна гд҃на, свидѣнїе їнлево, исповѣдатїа ѿмени гд҃ню.
ѿкъ тамъ сѣдоша (с. 133) престѡли на сѣдъ, престѡли въ домѣ
дѣдовѣ. Вопросїте же таже ѡ мнрѣ іерлїма, и ѡбнлїе любѡщымъ
тлѣ. Бж҃дн же мнръ въ снлѣ твоѣй, и ѡбнлїе въ столпостѣнахъ
твоихъ. Радн братїи моихъ и блнжннхъ моихъ, глаголахъ ѡѣво
мнръ ѡ тебѣ. Домѣ радн гд҃а бг҃а нашегѡ, възыкахъ блгѡа тебѣ.

Трїстѡе. Престѡла трѣце: По Оѣе насъ:

Блгодарїмъ тлѣ, хр҃тѣ бж҃е насъ, ѿкъ насытилъ єсн насъ земныхъ
твоихъ блгъ, не лишн насъ и нѣнагѡ твоегѡ цр҃твїа: но ѿкъ

посредѣ оученикѣвъ твоихъ пришеде съи спсе, мръз даде ѿмъ, прииде
и къ намъ, и спсе насъ.

**И аще оубо есть влчній праздникъ, глаголетца, Слава, и нынѣ,
кондакъ празднику. Аще же нѣ, сѣ. (с. 134)**

Слава: Бже Отецъ нашихъ, творяи прииде съ нами по твоѣй
крѣпости, не остави мѣть твою ѿ насъ: но мѣтвами ѿхъ въ
мръѣ оуправи живѣтъ.

И нынѣ:

**Мѣтвами гдѣ, всѣхъ стѣхъ и бѣы, твоѣ мръ дажде намъ, и
помилуи насъ, ѿкъ еднѣхъ щедръ.**

Гдѣ помилуи, трижды. Блгословѣ.

Сщеникъ глаголетъ:

**Блгословенъ етъ, милуаи и питааи насъ ѿ своихъ богатыхъ
дарѣвъ, своєю блгодатію и члвкѣколюбїемъ, всегда, нынѣ и прииде,
и во вѣки вѣкѣвъ, ѿмнѣ.**